

angaaer, ville gjenfindes i Forslaget Nr. 21. Jeg skal kun dvæle noget ved det Punkt, der angaaer Benyttelsen af Indkomsskatten, idet jeg blot skal forudsikke den almindelige Bemærkning, at hele det Forslag, der nu er under Forhandling, egentligt kun i dette Hovedpunkt afviger fra Forslaget Nr. 21, men at det har forekommet mig, at det vilde være overmaade vanskeligt at fremstille dette vort Forslag som et Underændringsforslag til Forslaget under Nr. 21, idet dette vilde udtræde en Mængde Rettelser i de enkelte Paragrafer, hvorved Tænkningen muligen kunde blive mindre let at opfatte. Jeg har derfor foretrukket, og min ærede Medforslagsstiller har været enig deri, at benytte Forslaget Nr. 21 med saadanne Forandringer, som forskjellige Hensyn gjorde nødvendige, navnlig det Hensyn, at Indkomstbestatning tilsigtedes indført baade paa Landet og i Kjøbstæderne, og at der ikke skulde finde nogensteds Hartkornbestatning Sted. Hvad jeg altsaa skal sige mig om, er Benyttelsen af en Indkomsskat. Det vil erindres, at den ærede Indenrigsminister ved Lovens Forelæggelse erklærede, at theoretisk maatte vistnok Indkomsskatten betragtes som den bedste Maade at tilveiebringe en saadan extraordinær Indtægt paa; men, hvad han væsentligt syntes at indvende derimod, var de Vanskeligheder, han tænkte sig vilde indtræde ved Indkomsskattens Benyttelse. Idet jeg ganske tiltræder denne Betragtning af Indkomsskatten i Almindelighed, maa jeg udtale som min Mening, at, naar det har viist sig, at man i Kjøbenhavn har kunnet overvinde Vanskelighederne ved denne Skat paa en efter min Mening nogenlunde tilfredsstillende Maade, saa ville de være langt mindre andetsteds, idet der udenfor Kjøbenhavn baade er et langt ringere Antal Personer paa hvert enkelt Sted at lægge Skatten paa, en langt større Kundskab til de enkelte Personer hos de Mænd, til hvem Røgningen vil blive overdraget, og en større Simpelhed og Gensartethed i Bedrift, hvilket Altsammen gjør, at man lettere vil kunne komme til et rigtigt Resultat. Sagen stiller sig altsaa, efter min Mening, saaledes, at, medens Vanskelighederne maaskee kunne være lidt større i de betydeligere Kjøbstæder, ere de mindre paa Landet, og blive i det Hele mindre, jo mere

eensartede Forholdene ere i de enkelte Kommuner. Jeg troer derfor ikke, at man af Hensyn til Vanskelighederne ved at indføre en saadan Skat skulde lade sig afholde fra at benytte den. Vi see ogsaa, at Regjeringen i sit Udskifts § 4 har foreslaaet at benytte Indkomsskatten paa Landet, men rigtignok i en noget indskrænket Skikkelse og for en meget lille Sum, for hvis Tilveiebringelse det forekommer mig næsten ikke at være rigtigt at anvende en saadan Bestatning, og navnlig anvende den paa en saadan Maade, at det virkelig bliver tvivlsomt, om det tilsigtede Niemed naaes derved. Men Regjeringen har dog altsaa fundet, at Indkomsskatten kunde benyttes paa Landet. Andre Medlemmer af Udvalget, nemlig de, som have stillet Forslaget under Nr. 21, have ligeledes meent, at Indkomsskatten kunde anvendes paa Landet, og at den burde benyttes til at paaligne det hele Beløb, som hver enkelt Kommune skulde have at udrede, altsaa i samme Omfang, som det er foreslaaet her i det Forslag, som jeg har tilladt mig at fremsætte; men der er den Forskjel, at de Herrer, der have stillet Forslaget under Nr. 21, dog mene, at naar man er kommen til et Resultat ved Indkomsskattens Paaligning, skulde man tillade enhver Yder at fradrage det, han efter Regjeringens Forslag skulde udrede i Hartkornsskat. Det er denne Benyttelse af Hartkornet, som jeg troer ikke er hensigtsmæssig. Naar man er enig om at opgive det for at finde en bedre Maalestof, saa veed jeg ikke hvorfor man vil vedblive at benytte dette Hartkorn, som jo i sig selv er meget urigtig foredeelt over Landet. Jeg skal imidlertid ikke modsige, at, naar der blot tages Hensyn til det indbyrdes Forhold mellem Sordernes Beskaffenhed, kan det være en nogenlunde brugelig Maalestof; men, saaledes som det er foreslaaet af Regjeringen og de Andre, der ville bibeholde Hartkornet ved Bestatningen, skulde der jo derved ikke tages Hensyn til de Byrder, der hvile paa det. Det hjælper ganske vist noget, at man, naar man først ligner paa en Mands hele Formue og Leilighed, saa tillader ham at fradrage Hartkornsskatten; men Uligheden bliver dog til en vis, ikke ubetydelig Grad tilbage, og, hvad der for mig ikke er uvigtigt, er, at man ved aldeles at opgive Hartkornet kommer